

ГІРКОКАШТАНА КОРА

Hippocastani cortex

HORSE-CHESTNUT BARK

Висушена ціла або фрагментована кора *Aesculus hippocastanum* L.

Вміст: не менше 3.0 % ескуліну ($C_{15}H_{16}O_9$; М.м. 340.3), у перерахунку на суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

А. Кора світла і являє собою дещо вигнуті шматочки різного розміру, до 5 мм завтовшки, іноді до 15 см завдовжки й 5 см завширшки й інші фрагменти до 1 см, деякі з яких можуть бути без кірки. Сірувато-коричнева або сірувато-зелена зовнішня поверхня більш-менш зморшкувата й вкрита численними поперечними сочевичками. Коли зовнішні шари видаляються, виявляється червонувато-коричневий шар. Внутрішня поверхня від жовтого до оранжево-коричневого кольору з поздовжніми смугами. Злам у зовнішній частині рівний, зернистий, у внутрішній — волокнистий.

В. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок оранжево-коричневого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи *хлоральгідрату розчин Р*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 2945.-1): червонувато-коричневі фрагменти кори з товстостінних клітин [А]; тонкостінні клітини паренхіми [Н]; пучки волокон флоєми [В, J] і товстостінні волокна [Ва], іноді з прилеглими однорядними серцевинними променями [Вb] і кристалічними обкладками з призматичними кристалами кальцію оксалату [Ja]; склереїди, поодинокі або групами, з товстими й пористими стінками і клітини різної форми (брахісклереїди, розгалужені склереїди, подовжені склереїди або округлі склереїди з концентричними смугами) [D, E, F, G]; поодинокі друзи кальцію оксалату до 40 мкм у діаметрі [K] і призматичні кристали до 60 мкм у діаметрі [C]. Переглядають під мікроскопом, використовуючи розчин 50% (об/об) *гліцерину Р*. У порошку виявляються дрібні гранули крохмалю до 5 мкм у діаметрі [Ha].

С. Високоєфективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 1.0 г здрібненої на порошок сировини (355) (2.9.12) додають 10.0 мл *етанолу (70 %, об/об) Р*, обробляють ультразвуком протягом 10 хв, фільтрують або центрифугують і використовують фільтрат або надосадову рідину.

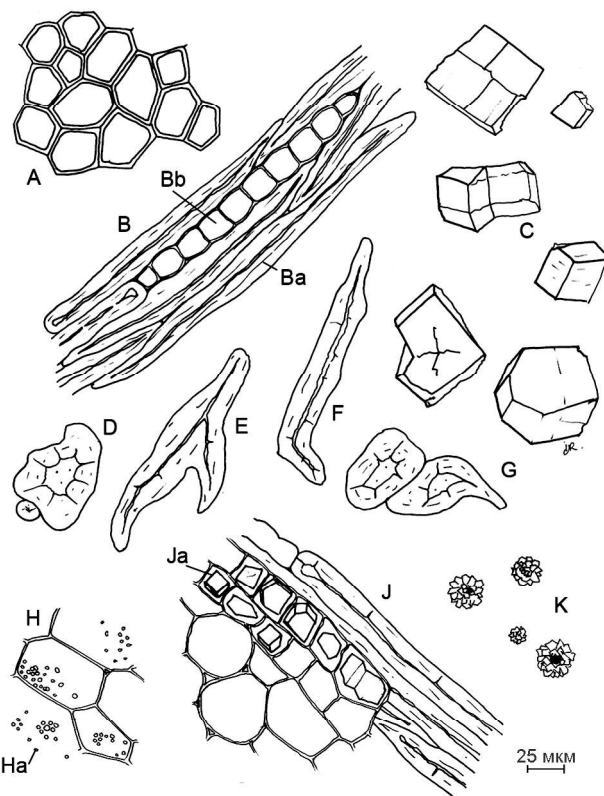

Рисунок 2945.-1. Діагностичні структури гіркокаштанової кори (ідентифікація В)

Розчин порівняння (а). 10.0 мг *есцину Р*, 25.0 мг *ескуліну Р* і 20.0 мг *сахарози Р* розчиняють у *метанолі Р* доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (а) доводять *метанолом Р* до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (с). 10 мг *фруктози Р* і 20 мг *сахарози Р* розчиняють у *метанолі Р* доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10 мл.

Маркер інтенсивності (розчини порівняння (а) і (b)): — сахароза.

Пластинка: ТНХ-пластинка із шаром *силікагелю F₂₅₄ Р* (2–10 мкм).

Рухома фаза: *оцтова кислота Р* — *етилацетат Р* — *вода Р* — *пропанол Р* (1.5:30:30:40).

Нанесення: 2 мкл, смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластинки.

Висушування: у потоці повітря за кімнатної температури.

Виявлення: обробляють *анісового альдегіду розчином Р2* і нагрівають за температури 120 °С протягом 8 хв; переглядають за денного світла.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (с):

— на хроматограмі виявляються на межі між нижньою і середньою третинами дві чіткі зони, які